

1

Serata ma tintesiex

“U Sara Bonavia ddaħħal l-ewwel ballun!”

It-tifla niżlet fuq il-ħaxix imxarrab minnida, tfaqqqa’ d-dahq. Bilwieqfa maġenbha, seħibha Raphael kien bil-geddu.

“Xortik tajba, dak kollox,” beda jgerger, peress li ma kienx jaf jitlef.

Raphael mar iġib il-ballun tal-basketball u tefgħu quddiemu b'ġest ta' nuqqas ta' sabar. Il-ballun baqa' sejjer taħt roqgħha kbira ta' fjuri kollha lwien li kienet qed iżżejjen il-binja. Sara taret qisha molla biex tmur tiġri tiġbor il-ballun.

“Attent, Raphael! Il-primuli tant huma għal qalbu l-papà!”

“Il-primuli fetħu u r-rebbiegħha waslet!” beda jkanta l-habib tagħha, bi tbissima mqarba fuq wiċċu.

Sara ġadet nifs 'il barra.

“Digà qegħdin nofs April,” kompliet. “Daqt ma narawx iktar minnhom. Ta' min igawdihom issa.”

“Ta' min igawdi l-vaganzi tar-rebbiegħha, li wkoll daqt jispiċċaw!” weġibha Raphael.

U b'dal-kliem, ġabar il-ballun u lesta biex

jitfghu fix-xibka ... meta nstemgħet il-vuċi ta' omm Sara minn wara daharhom:

“Sara, Raphael, idħlu lestu. Nitilqu daqs kwart'oħra!”

Raphael tilef il-konċentrazzjoni għal ftit, u l-ballun ħarablu minn idejh ...

“Ha ha! Irbaħt jien!” għajtet Sara.

Ftit ħin wara, Sara u Raphael kienu bilqiegħda fuq wara tal-karozza. Is-Sinjura Bonavia poġġiet quddiem l-istering u qaltilhom:

“Ilbsu l-ġkieket. Filgħaxija għadu qed jaqa' l-frisk.”

“U l-papà?” staqsietha Sara. “Ma kellux jiġi magħna t-teatru?”

“Illum ġadem sa tard fis-serra,” weġbitha ommha. “Kellu jmur jinhasel l-ewwel. Issa jiġi jiltaqa' magħna waqt l-intervall.”